בכורות מז

עניין: בת כהן ובת לוי – בפטר רחם תלא רחמנא

בראשית ב, כד

יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקָּחָה־זֹּאת: עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־
אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם

רש"י

לבשר אחד. הולד נוצר על ידי שניהם, ושם נעשה בשרם אחד (שם נח.):

רמב"ן

(כד) **על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו.** "רוח הקדש אומרת כן לאסור העריות לבני נח. והיו לבשר אחד, הולד נוצר על ידי שניהם ושם נעשה בשרם אחד", לשון רש"י. ואין בזה טעם, כי גם הבהמה והחיה יהיו לבשר אחד[299] בולדותיהם[300].

והנכון בעיני, כי הבהמה והחיה אין להם דבקות בנקבותיהן, אבל יבא הזכר על איזה נקבה שימצא, וילכו להם. ומפני זה אמר הכתוב, בעבור שנקבת האדם היתה עצם מעצמיו ובשר מבשרו, ודבק בה, והיתה בחיקו כבשרו, ויחפוץ בה להיותה תמיד עמו[301], וכאשר היה זה באדם, הושם טבעו בתולדותיו[302], להיות הזכרים מהם דבקים בנשותיהם, עוזבים את אביהם ואת אמם, ורואים את נשותיהן כאלו הן עמם לבשר אחד. וכן[303] "כי אחינו בשרנו הוא" (להלן לז כז), "אל כל שאר בשרו" (ויקרא יח ו) - הקרובים במשפחה יקראו "שאר בשר". והנה יעזוב שאר אביו ואמו וקורבתם, ויראה שאשתו קרובה לו מהם[304]:

מהר"ל גור אריה שם

[מה] **ושם נעשה בשרם אחד.** והקשה הרמב"ן שגם שאר בהמה וחיה ועוף נעשה בשרם אחד על ידי הולד, ומאי שנא אדם, ויראה דאין זה קשיא, דאין לבהמה ייחוס שיאמר על הולד — בן שור פלוני[135], אבל באדם יש לו ייחוס, שנקרא פלוני בן פלוני, וזה נקרא שבשרם אחד: